

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2007-2008

1 juli 2008

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, BESTUURSZAKEN,
INSTITUTIONELE EN BESTUURLIJKE HERVORMING
EN DECREETSEVALUATIE

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Tinne Rombouts tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de harmonisering van de procedures van voorkooprechten

1

Vraag om uitleg van de heer Mark Demesmaecker tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de Plantentuin van Meise

2

Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de nieuwe denksporen in de kwestie Brussel-Halle-Vilvoorde

4

Voorzitter: de heer Kurt De Loor

Vraag om uitleg van mevrouw Tinne Rombouts tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de harmonisering van de procedures van voorkeprechten

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, het decreet houdende de harmonisering van de procedures van voorkeprechten werd op 25 mei 2007 door het parlement aangenomen en gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 24 juli 2007. De inwerkingtreding van het decreet moet bepaald worden door de Vlaamse Regering.

Het decreet voorziet in een oplossing voor een probleem dat zich vaak voordoet op het terrein. Er is een vrij algemene bepaling in diverse wetgevingen dat het eventuele recht van voorkepre van de overheid komt nadat de zittende pachter zijn recht van voorkepre niet uitgeoefend heeft. Voor zover een perceel met pachtovereenkomst verkocht wordt aan een derde, is er geen probleem. Het recht van voorkepre wordt aangeboden aan de zittende pachter. Koopt hij niet, dan heeft de Vlaamse overheid het recht van voorkepre.

Er ontstaat een vreemde situatie bij de verkoop van een perceel met pachtovereenkomst dat verkocht wordt aan de zittende pachter. Hier is er geen recht van voorkepre voor de zittende pachter, want hij is namelijk zelf koper. Het recht van voorkepre gaat dus direct naar de overheid. Op die manier wordt de zittende pachter benadeeld. Op het terrein tracht men dit creatief op te lossen. Er wordt bijvoorbeeld bewust verkocht aan een derde zodat de pachter zijn recht van voorkepre kan uitoefenen. Dit kan vanzelfsprekend niet de bedoeling zijn.

Het nieuwe decreet voorziet in een goede oplossing voor deze absurde situatie. De Vlaamse Regering moet enkel nog de datum bepalen waarop dit decreet in werking treedt, en daarvoor is het de hoogste tijd. Mijnheer de minister, wat is de stand van zaken? Op welk moment zal dit decreet in werking treden? Zijn er bijzondere redenen waarom het decreet nog niet is uitgevoerd?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, mevrouw Rombouts, u hebt een terechte bezorgdheid geuit met betrekking tot de inwerkingtreding van dit decreet. U haalt het specifieke geval aan van het voorkepre van de zittende pachter en vraagt naar een oplossing.

Ik onderschrijf uw mening dat het belangrijk is dat dit decreet in werking kan treden. Ik heb samen met de minister-president en minister Crevits hard aan kar getrokken om dit decreet te realiseren. Ik heb dit gedaan vanuit mijn horizontale bevoegdheid voor administratieve vereenvoudiging. De uitvoering van het decreet vergt technische ingrepen. Ik kom daar straks op terug. De uitvoering is toevertrouwd aan enerzijds het Agentschap voor Geografische Informatie Vlaanderen (AGIV) en anderzijds de Vlaamse Landmaatschappij (VLM). De uitvoering valt dus niet meer onder mijn bevoegdheid.

Het decreet is op 16 mei 2007 goedgekeurd in het Vlaams Parlement en is gepubliceerd in het Staatsblad op de datum die u aanhaalde. De verdere uitvoering moet dus gebeuren door het AGIV en de VLM. Ik heb mijn licht moeten opsteken bij de minister-president en minister Crevits. Ik zal het antwoord voorlezen dat ze me bezorgden.

Ik citeer: “De uitvoering van het decreet van 25 mei 2007 houdende de harmonisering van de procedures van voorkeprechten (Belgisch Staatsblad 24 juli 2007) is een samenwerking tussen de VLM en het AGIV. De VLM heeft de taak het e-voorkepreklok te ontwikkelen, te beheren en open te stellen. Het AGIV heeft de opdracht gekregen om een uniek themabestand rechten van voorkepre op te bouwen. Bovendien dient het AGIV ook te zorgen voor een beheersysteem om dit themabestand rechten van voorkepre te onderhouden en een bekendmakingsysteem om de geldende rechten bekend te maken via het e-voorkepreklok van de VLM.

Aangezien de procedure van de voorkeprechten volledig digitaal dient te verlopen, is het uitermate belangrijk dat een aanbieding binnen het systeem volledig correct wordt afgehandeld om de rechtsgeldigheid van het e-voorkepreklok niet in het gedrang te brengen. Dit om te kunnen garanderen dat enkel bevoegde personen voorkeprechten kunnen aanbieden, juridische zekerheid bieden aan de instrumenterende ambtenaar of een bepaald perceel al dan niet dient te worden aangeboden (raadplegen themabestand), de aanbieding alle begunstigden wel degelijk bereikt, de antwoorden van aanvaarding tijdig naar de instrumenterende ambtenaar worden doorgestuurd enzovoort. Een goed doordacht en feilloos opgebouwd systeem is hiervoor absoluut vereist. Oplossingen voor problemen, zoals wanneer de pachter genoodzaakt is een derde in te schakelen om zodoende het goed te kunnen verwerven, zitten eveneens in het harmoniseringdecreet vervat, waardoor deze niet losgekoppeld kunnen worden van de ontwikkeling van het e-voorkepreklok en het themabestand.

De VLM heeft een plan van aanpak (fase 1) opgemaakt waarin de fases werden gedefinieerd en een timing

werd vooropgesteld. Momenteel wordt de conceptuele analyse (fase 2) van het e-voorkooploket opgemaakt, waarbij de ontwikkelde visie aan alle betrokken partners werd voorgelegd. De eerste versie van de procesmodellen die hieruit voortvloeide, is afgewerkt. De verdere uitwerking van deze procesmodellen gebeurt in de detailanalyse (fase 3) waarin voorzien wordt eind 2008. Hierna volgt een technische analyse (fase 4), waarna de ontwikkeling van het e-voorkooploket kan starten (fase 5). De oplevering van het e-voorkooploket wordt in de huidige planning voorzien in de eerste helft van 2010.

Dan kom ik tot het AGIV. De procesanalyse 'to be' voor de opbouw, het beheer en de bekendmaking van het themabestand is uitgevoerd. Momenteel worden met de begunstigden de nodige praktische afspraken gemaakt om het themabestand Vlaamse rechten van voorkoop in het najaar te beginnen opbouwen. De analyse van de nodige functionaliteiten werd eind juni afgerond en voorgesteld aan de projectstuurgroep ter validatie. De onderhandelingen om de beschreven functionaliteiten samen met een externe partner te ontwikkelen zijn gestart. Volgens de actuele planning zullen de eerste resultaten van de ontwikkeling beschikbaar zijn eind 2008. Het ligt in de bedoeling om de ontwikkeling van het beheer- en bekendmakingssysteem te beëindigen in het eerste kwartaal van 2009.

De technische afstemming van het AGIV RVV-systeem met het e-voorkooploket dat door de VLM moet worden ontwikkeld, is een continu aandachtspunt. Op vraag van het notariaat zal er in de planning een testperiode van zes maand worden ingelast tussen het beschikbaar zijn van het AGIV RVV-systeem en het e-voorkooploket en het effectief in werking treden van het harmoniseringsdecreet." Dit is het antwoord dat ik heb gekregen.

Ik kan alleen maar vaststellen dat de VLM vertraging oploopt op ten aanzien van de planning. De inproductiestelling was aanvankelijk gepland voor het eerste kwartaal van 2009. De eerste helft van 2010 wordt nu als opleveringsdatum gepland. Ik kan u jammer genoeg geen verdere uitleg geven over de achterliggende redenen en moeilijkheden waarmee de VLM wordt geconfronteerd. Ik stel voor dat u daarvoor contact opneemt met de betrokken ministers.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik vind het spijtig te vernemen dat de VLM vertraging heeft opgelopen. Ik zal de bevoegde minister vragen wat de knelpunten zijn. Ik begrijp dat dit een delicate zaak is. Er moet een goede afstemming zijn. Iets uitvoeren in de praktijk is inderdaad niet altijd even gemakkelijk.

Iedereen weet dat een pachter voorkooprecht moet hebben. Daar moeten echter dergelijke constructies voor

worden opgezet. Het zou jammer zijn dat we tot 2010 moeten wachten voordat het decreet dat we hebben goedgekeurd, wordt uitgevoerd. Als u kansen ziet, vraag ik u om in overweging te nemen of dergelijke technische, procedurele zaken niet sneller in werking kunnen treden.

Minister Geert Bourgeois: Ik onderschrijf uw mening. Ik heb het decreet niet bij me, maar ik denk dat er een inwerkingtredingsartikel is opgenomen. Misschien kan het parlement nagaan of een aparte inwerking-treding kan worden uitgewerkt via een voorstel van decreet. Dit is een juridische aangelegenheid die losstaat van de technische ontwikkeling. Ik ben bereid om daarover samen te werken. Ik spreek nu wel voor de vuist weg, want ik heb het decreet niet meer bekeken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Mark Demesmaeker tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de Plantentuin van Meise

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Mijnheer de minister, mijnheer de voorzitter, geachte collega's, voor het parlement met reces gaat, zou ik graag vernemen hoe het is met het dossier van de overheveling van de Nationale Plantentuin van Meise naar Vlaanderen, zoals voorzien in het Lambermontakkoord.

We kennen de geschiedenis. Er zijn al herhaaldelijk parlementaire vragen over dit onderwerp gesteld. De inleiding kan dan ook zeer beknopt zijn.

De Plantentuin bevindt zich nog altijd in een soort niemandsland, waardoor het patrimonium deels vervallen is, wat een spijtige zaak is. Gelukkig is er het personeel dat met heel veel vindingrijkheid probeert om de Plantentuin te handhaven en daar ook behoorlijk in slaagt.

Eind februari hebben we u ondervraagd en u was vrij optimistisch gestemd. Opvallend was de positieve toon waarmee u uw antwoord afsloot. Ik citeer: "Ik heb met mijn collega Arena daarover verschillende keren vergaderd. Mijn antwoord van toen blijft nog altijd hetzelfde. Ik ben nog altijd optimistisch en zal nog altijd geen verklaringen afleggen zolang het dossier niet helemaal klaar is. Ik hoop samen met u dat het niet lang meer duurt vooraleer ik deze verklaring kan afleggen." U stelde verder nog dat het optimisme gewettigd was. "Ik doe in elk geval al het mogelijke om dit

dossier zo snel mogelijk te finaliseren. Als dat niet zou lukken, moeten we kijken welke andere beslissingen wij kunnen nemen. Ik voel echter aan dat het einde van dit dossier in zicht is. Ik hoop daarvoor binnenkort, samen met u, in dit parlement de felicitaties in ontvangst te mogen nemen.” Uit de toon van uw bericht leidden we toen af dat het nog een kwestie van dagen, desnoods weken was, om een doorbraak te bereiken.

We zijn nu echter al een aantal maanden verder. Nieuw is dat u intussen over een andere onderhandelingspartner beschikt want Rudy Demotte werd immers ook minister-president van de Franse Gemeenschap. We weten niet of u dit dossier al onder zijn aandacht bracht.

Wat is de stand van zaken in het dossier van de overheveling van de Plantentuin van Meise? We zouden inderdaad graag vandaag die felicitaties overhandigen. Welke stappen zijn er tussen eind februari en nu reeds gezet? Hebt u hierover ook reeds contact gehad met de opvolger van Marie Arena, de heer Rudy Demotte? In welk tijdspad voorziet u om, in uitvoering van het Lambermontakkoord, tot een finale oplossing te komen voor de overheveling van de Nationale Plantentuin naar Vlaanderen?

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Mijnheer de minister, ik sluit me aan bij de vraag van de heer Demesmaeker. Wij hebben in het verleden al een aantal keren onze bekommernis geuit en gevraagd naar de stand van zaken in het dossier van de Plantentuin van Meise.

De heer Demesmaeker heeft al verwezen naar mijn laatste tussenkomst in de plenaire vergadering. Ik had op dat moment ook een schriftelijke vraag ingediend waarop ik een aantal weken geleden een antwoord heb gekregen. U verwijst daarin naar het feit dat u in maart een aantal gesprekken hebt gevoerd en dat u nog altijd in onderhandeling bent, waardoor u niet veel mededelingen wenst te doen.

Ik heb in de pers gelezen dat de directeur van de Plantentuin hoopvol was en dat hij de indruk had dat het de goede kant uitging met dit dossier. Op 21 maart heeft hij gezegd dat hij hoopte dat het lente zou worden in de Plantentuin. Intussen is de zomer ingezet. Mogen we de lente nog in de zomer verwachten, of zal het veeleer in de winter zijn?

We willen toch wel concrete resultaten zien in dit dossier. We willen weten wat de stand van zaken is in dit dossier. We hebben u in het verleden al een aantal keren ondervraagd en we zullen dit blijven doen. U blijft optimistisch. Wij blijven vooral volhouden in dit dossier.

De voorzitter: Mevrouw De Lobel heeft het woord.

Mevrouw Hilde De Lobel: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, er zijn over dit dossier inderdaad al heel veel vragen gesteld. Het is dan ook een belangrijk dossier dat het plaatselijk belang overstijgt: het is een dossier dat Vlaanderen aanbelangt.

De heer Demesmaeker heeft een groot deel van uw antwoord van 27 februari geciteerd. Als ik dat allemaal hoor, dan dringen zich toch een paar vragen op die ik de heer Demesmaeker niet heb horen stellen.

Mijnheer de minister, bent u nog altijd even optimistisch als in februari? Hebt u nog altijd de hoop dat het niet lang meer zal duren? Hebt u nog altijd het gevoel dat het einde van het dossier in zicht is? Zo ja, wat verstaat u onder niet lang? Wat verstaat u onder 'einde in zicht'? Welke realistische tijdspanne staat daar tegenover? Hebt u integendeel eindelijk het gevoel dat er aan de andere kant van de onderhandelingsstafel absoluut geen goede wil is en dat men u aan het lijntje houdt? U zegt dat u kunt bekijken welke andere beslissingen u kunt nemen, mocht het niet lukken. U gaf aan dat het ei bijna werd gelegd, maar ik zou durven concluderen dat dit niet het geval is. Welke andere beslissing zult u dus nemen?

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Ik zou me willen aansluiten, zeker bij de laatste mooie vraag van mevrouw De Lobel. Ik was bij de eerste vraagstellers in 2002. Het is dus intussen zes en half jaar geleden dat we over dit dossier de eerste vragen hebben gesteld. We weten dat toen aan de paarse bewindsploeg. Die periode is lang voorbij, maar maakt duidelijk dat, als men akkoorden maakt, ze duidelijk moeten zijn. Dit dossier was van in het begin een mistig verhaal.

Wij stellen onze hoop op u, mijnheer de minister-president, om dit dossier – naast de vele andere – te kunnen losweken, zonder prijs. Er wordt altijd iets in ruil gevraagd, alsof wij echt vragende partij zijn.

De mensen in de Plantentuin zelf leven al jaren in onzekerheid over wat er met dat 'natuurlijk erfgoed' zal gebeuren. Er moeten investeringen gebeuren. Door de besluiteloosheid ontstaat ook reële schade. CD&V sluit zich volledig aan bij de vragen die hierover gesteld zijn.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, de filosoof Karl Popper zei: "Optimism is a moral duty". Het is juist dat dit dossier op 27 februari zo goed als afgerond was, want op technisch vlak is alles bijna uitgeklaard. Maar het is zo dat je in de politiek – zeker in de politiek waarin wij elke dag opereren – voorzichtig moet zijn. Ik heb gelukkig

geen data genoemd, want die had u mij dan zeker voor de voeten geworpen. Ik was optimistisch en daar waren redenen voor.

Mevrouw De Wachter, u verwijst naar contacten of uitspraken van de mensen van de Plantentuin zelf. Zij hadden het gevoel dat het probleem was opgelost. Maar dan werd mevrouw Arena vervangen door de heer Demotte en hij moest het dossier opnieuw instuderen en bespreken. Op 15 mei heb ik dit bij de heer Demotte aangekaart en alle technische elementen die nog ter discussie stonden zijn dan opgeklaard, toch wat mij betreft. Dat ging over de raad van bestuur, de eigendom van sommige elementen enzovoort. Het is nu nog niet afgerond omdat het in een ruimer kader wordt geplaatst. Ik ga ervan uit dat ik nog steeds optimistisch mag zijn.

Het zomerreces komt er met rase schreden aan. Mijn voorgangers en ikzelf hebben heel wat inspanningen gedaan in deze zaak. Ik hoop nog steeds dat de heer Demotte, die daar nu voor bevoegd is, dit vrij snel kan afronden. De komende dagen hoop ik ook nieuwe initiatieven te nemen, maar net als u ben ik niet naïef: dit dossier is maar klaar als het klaar is. Het dateert al van lang geleden. Misschien had dit moeten opgelost zijn ten tijde van Lambermont. Maar gedane zaken nemen geen keer.

Mevrouw De Wachter, de lente is nog steeds in zicht. Uw vraag om de lente hier in de zomer te plaatsen, begrijp ik volkomen. Ik kan enkel onderstrepen dat mijn kabinet en ikzelf er alles aan doen om dit dossier zo gauw mogelijk af te werken. Maar we zijn er nog niet: er is maar een akkoord als het getekend is. Ik waardeer uw terechte bezorgdheid. Zolang dit niet is afgerond, kunt u mij daar vragen over stellen.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Marc Demesmaeker: Wat moet ik hierover zeggen? U zegt dat alles technisch is uitgeklaard, dat alles klaar is om de handtekeningen te zetten, maar nu wordt het plots mee in de grote pot gestopt. Dat begrijp ik eruit. Dat is een perverse houding van de overkant van de onderhandelings tafel. Het zegt veel over de manier waarop men in dit land afspraken naleeft, of net niet naleeft. De manier ook waarop men het begrip solidariteit en goed samenleven in dit land definieert.

Mijnheer de minister-president, ik apprecieer dat u de komende dagen nieuwe contacten wilt leggen om dit probleem vlot te trekken. Laten we hopen op de goede wil van de overkant van de onderhandelings tafel. Als het nog geen lente is geworden, laten we dan hopen dat het een indian summer wordt.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Ik verwijt de minister-president niets, maar het verbaast me dat dit toch weer in

de aan de gang zijnde onderhandelingen zit. Dat is toch weer een beetje waanzinnig. Het Lambermontakkoord is goedgekeurd in 2001. Bij de besprekingen in de Senaat gingen de ontwerp-samenwerkingsakkoorden onder meer daarover, want er waren er verschillende die toen werden gesloten.

Na bijna zeven jaar onderhandelingen, gesprekken en vooruitzichten zien we de overkant van de tafel in het zicht van de meet struikelen. Als we zien dat dit weer in de onderhandelingspot zit, dan zegt dat alles over de wijze waarop men afspraken maakt. Trouwens, de eerste fase van de staatshervorming is in de Senaat ingediend op 5 maart, en die is nog steeds niet geagendeerd. Ook die afspraken worden niet nagekomen. Het zegt alles over de sfeer waar we in zitten. Dit probleem zou toch moeten losstaan van wat nu aan de gang is, tenzij het net de bedoeling was om het zolang te rekken om het alsnog in de pot te krijgen. Dat zegt dan weer alles over de ingesteldheid van de andere kant van de taalgrens.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Ik heb gezegd dat we dit moeten bekijken in de algemene politieke context, ik heb niet gezegd dat dit op de tafel van de onderhandelings tafel ligt. Het algemene politieke klimaat is één van de oorzaken waarom dit nog niet is afgerond.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de nieuwe denksporen in de kwestie Brussel-Halle-Vilvoorde

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, het zou wat gênant zijn om te herinneren aan het Vlaams regeerakkoord en wat daar over Brussel-Halle-Vilvoorde in staat. We zijn nu vier jaar verder en luidens de berichten staan we nog nergens. We lezen en horen dat we creatief moeten nadenken over een of andere oplossing.

Mijnheer de minister-president, we hebben ondertussen het eerste belangenconflict over Brussel-Halle-Vilvoorde achter de rug, er is een tweede op komst. Het enige positieve aan dat belangenconflict is het feit dat in de Senaat, tijdens een bespreking om een advies te formuleren aan het Overlegcomité, de Franstaligen voor het eerst uit de doeken hebben gedaan wat in 2005

allemaal op tafel lag. We hebben er veel over gehoord en gelezen in tijdschriften en kranten.

Ik zal het niet allemaal voorlezen, maar wil toch een samenvatting geven van mevrouw Defraigne van de MR, die een tekst citeerde: “In het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde zouden de Franstaligen worden ingedeeld in drie categorieën. De eerste categorie omvat de zes faciliteitengemeenten. De Franstalige inwoners zouden hier hun huidige administratieve en electorale rechten behouden. Dat zou nog deel uitmaken van de kieskring Brussel. Ze zouden zelfs onder het toezicht van de Franse Gemeenschap worden geplaatst voor een hele reeks persoonsgebonden aangelegenheden, waaronder cultuur en kleuteronderwijs.

De tweede categorie zou een groep van zeventien gemeenten omvatten, waar de electorale faciliteiten die momenteel aan de Franstaligen zijn toegekend, geleidelijk zouden uitdoven volgens een nog te bepalen tijdschema. Bovendien zouden die faciliteiten niet meer gelden voor nieuwe inwoners. Het zou dus gaan over een overgangregime.

De derde categorie, een groep van twaalf gemeenten die nog verder van Brussel verwijderd zijn, waar gemiddeld slechts tien percent Franstaligen wonen, zou onmiddellijk worden geschrapt. Voor gemeenten van de laatste twee categorieën zouden de Franstaligen bijgevolg op termijn niet meer kunnen stemmen op Franstalige kandidaten in Brussel, maar ofwel op Vlaamse kandidaten ofwel op eventuele lijsten die Franstaligen in Vlaanderen zouden indienen. In dat akkoord werd dan ook gezegd dat de Franse Gemeenschap de mogelijkheid zou krijgen scholen of crèches te openen, sport- en cultuurverenigingen te financieren enzovoort.”

Als we dan de lijst van die gemeenten eens nagaan, dan zou men nog altijd voor Franstaligen kunnen stemmen in Beersel, Sint-Pieters-Leeuw, Dilbeek, Asse, Merchtem, Meise, Vilvoorde, Machelen, Zaventem, Grimbergen, Overijse, Bever en Hoeilaart en voor de eerstkomende verkiezing nog bijkomend in Lennik, Halle, Ternat en Steenokkerzeel. Dit is maar een greep uit wat toen op tafel lag.

Nu wil men ons duidelijk maken dat we creatief moeten zijn en dat er een prijs moet worden betaald. In de bijkomende regeerverklaring van 18 mei 2005 staan de contouren. Die laten bijzonder weinig ruimte om wat dan ook toe te geven. De creativiteit kent geen grenzen. Op 18 juni verscheen in La Libre Belgique een nieuw denkspoor: geen inschrijvingsrecht voor de Franstaligen in de rand, maar een inschrijvingsrecht voor alle kiezers in België. Men zou Brussel-Halle-Vilvoorde splitsen, maar in ruil daarvoor zou elke kiezer – waar dan ook – het recht hebben om zich in te schrijven in de kieskring van zijn keuze. Dat is een beetje het systeem van Komen waar men zich kan inschrijven in Heuvelland en van

Voeren waar men zich kan inschrijven in Aubel. Dit zou veralgemeend worden waarbij iedereen kan kiezen voor om het even welke kieskring. Om dit praktisch mogelijk te maken, zou de opkomstplicht vervangen moeten worden door het kiesrecht.

Dit zou betekenen dat Franstaligen uit de zes faciliteitengemeenten en zelfs uit de brede rand rond Brussel in ruil voor de splitsing hun stem zouden kunnen uitbrengen in Brussel. Hiermee zou uiteraard het effect en de bedoeling van de splitsing – onder meer het doorknippen van de electorale band tussen de Franstaligen bij ons en het Franstalige Brussel en Wallonië – volledig worden tenietgedaan. Het zich kunnen inschrijven in de kieskring van zijn keuze is het inschrijvingsrecht in het kwadraat. De gevolgen laten zich raden. Een West-Vlaming zal niet snel zijn stem uitbrengen in Luik, en vice versa. Onder het mom van een algemeen inschrijvingsrecht zou dit wel het effect hebben dat de Franstaligen uit de zes faciliteitengemeenten of uit Halle-Vilvoorde zich kunnen inschrijven als kiezer in Brussel. Met dit denkspoor is het mogelijke effect van de splitsing verdwenen. Daarom moet dit denkspoor worden afgewezen.

Er zou ook aan worden gedacht om de voogdijoverheid te onttrekken aan de Vlaamse overheid en die terug te brengen naar de federale overheid of onder een soort college van gouverneurs zoals voor Komen en Voeren. Dat heeft dan weer te maken met de situatie van de burgemeesters in Linkebeek, Kraainem en Wezembeek-Oppem.

Mijnheer de minister-president, als hoeder van het Vlaams regeerakkoord is het nuttig en noodzakelijk dat u uw licht laat schijnen op deze denksporen, en dan liefst nog op een manier die we graag horen.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer de voorzitter, ik vind deze vraag eigenlijk overbodig. Mijnheer Van Hauthem, u leest dingen voor uit 2005. Bij mijn weten is dat drie jaar geleden. Toen zaten er heel andere onderhandelingssteams rond de tafel. Daar is geen akkoord over bereikt. In 2005 heeft – ere wie ere toekomt – Geert Lambert dat afgeschoten.

De heer Joris Van Hauthem: Het ligt opnieuw op tafel.

De heer Eric Van Rompuy: Alles ligt op tafel. Proberen om hier in het Vlaams Parlement via stemmingmakerij de minister-president te ondervragen in de hoop dat hij een opening maakt waarna u kunt zeggen dat we toegeven, vind ik niet kunnen. Vragen staat uiteraard vrij, maar u wekt de indruk dat dit vanuit de Vlaamse partijen op tafel ligt. Ik vind deze vraag totaal overbodig. U zult vanuit Vlaamse hoek zelden dergelijke halsstarrigheid hebben meegemaakt in een dossier. Het

land wordt al twee tot drie jaar voor een stuk gegijzeld door Brussel-Halle-Vilvoorde omdat we niet bereid zijn om in die dingen te stappen waarnaar u verwijst.

De voorzitter: De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk: Mijnheer de voorzitter, ik treed de heer Van Rompuy bij. In wat de Franstaligen allemaal op lijstjes hebben staan, lezen we ook allerlei zottigheden. Ik heb daar geen ander woord voor. Zo wordt er van een corridor gesproken. We leven wel in de 21e eeuw in een eenwordend Europa!

De houding van de Vlaamse partijen is heel duidelijk. De voorwaarden in het aanvullend Vlaams regeerakkoord blijven onverkort overeind. Mijnheer Van Hauthem, ik ben het niet met u eens dat we nergens staan en dat er niets is gebeurd. We zijn onderhevig aan de spelregels zoals ze worden gespeeld. Volgende week hebben we bijvoorbeeld een overleg met de COCOF over het decreet Faciliteitenonderwijs. U moet mij eens uitleggen wat de COCOF verloren heeft in de Vlaamse rand! Ik heb het vorige week in het belachelijke getrokken met de vraag of het de volgende keer de gemeenteraad van Dinant zal zijn. Dat kan natuurlijk niet, maar ik vraag me alleen af waarmee we bezig zijn.

Ook het dossier Brussel-Halle-Vilvoorde is in hetzelfde bedje ziek. Laat ons niet vergeten dat er een stemming in de Kamer is geweest. In Vlaanderen doen we alsof er niets is gebeurd. Ga dat maar eens uitleggen aan de andere kant van de taalgrens. Het was voor hen een duidelijk teken aan de wand dat de Vlaamse meerderheid in de Kamer heeft gestemd. Ik zou dat niet minimaliseren.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, ik heb aandachtig geluisterd. Er worden verschrikkelijk veel denksporen geformuleerd en in het verleden genotuleerd. Er verschijnt van alles in kranten. Welke waarde moet daaraan worden gegeven? Er zijn de voorstellen van 2005, rebus sic stantibus. Zoals de heer Van Rompuy zegt, zijn die afgeschoten. In La Libre Belgique verschijnt van alles. De heer Van Dijk verwijst naar andere voorstellen. Ik spreek hier als minister-president en ik hou eraan om niet op elk voorstel te reageren. Dat zou niet alleen veel werk vragen, maar dat heeft weinig toegevoegde waarde. Mocht men weten dat ik op elk voorstel mijn mening zou geven, zouden er misschien nog meer voorstellen komen, waardoor ik daar nog meer energie in zou moeten stoppen.

Maar alle gekheid op een stokje! Mijnheer Van Hauthem, u verwijst naar het aanvullende regeerakkoord van 18 mei 2005. Er is de nota waar u – en ik ben daar erg blij om – geregeld naar verwijst die ik op het Octopusoverleg heb

ingediend. Daar staan heel duidelijke zaken in. Dat is waar ik me aan houd. De ene kan bezorgd zijn over voorstellen die verschijnen, maar pas als er wordt afgerond, kan de toetsing gebeuren. Dan zullen we hier interessante debatten kunnen voeren. Ik hoop dat u begrijpt dat ik intussen op al deze voorstellen – het een al wat zotter dan het ander – niet reageer. Dat is niet wijs en het brengt ons niet veel verder. Ik houd me aan de lijn en aan de documenten die de leidraad zijn voor mij als minister-president. Het uiteindelijke resultaat zal daartegen worden afgetoetst. Daarover zal hier dan het debat kunnen worden gevoerd.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer Van Rompuy, ik heb helemaal niet aan stemmingmakerij gedaan. Ik heb geciteerd uit wat in 2005 voorlag en wat de Franstaligen nu opnieuw op de tafel leggen. Als aan die voorstellen geen waarde moest worden gehecht, dan moest er in mei 2005 geen aanvullende regeerverklaring gekomen zijn. Het feit dat die er is gekomen, is een teken dat de Vlaamse Regering en de Vlaamse meerderheid wel bezorgd waren over wat op de tafel lag en dat men er wel degelijk waarde aan hechtte.

Ik doe niet aan stemmingmakerij. Ik vraag enkel aan de minister-president wat de Vlaamse Regering vindt van de nieuwe denksporen. Ik stel deze vraag in alle sereniteit. Als dat al niet meer mag, dan zal het allemaal via de gazetten gaan. Dan zullen we het daar kunnen lezen. Vragen stellen aan de Vlaamse Regering over iets essentieels uit het regeerakkoord, zou niet meer mogen. Het is trouwens aan de minister-president om daar al dan niet op te antwoorden.

De heer Eric Van Rompuy: Ik zeg niet dat u de vraag niet mag stellen. Ik zeg dat ze overbodig is en vol stemmingmakerij zit.

De heer Joris Van Hauthem: Als u wilt dat ik aan stemmingmakerij doe, dan kan ik dat. Ik kan nog wel iets anders zeggen.

De heer Eric Van Rompuy: Zeg het dan!

De heer Joris Van Hauthem: Neen, ik zal het niet doen want u zou niet liever hebben. Ik heb indertijd vragen gesteld over de federale kieskring. Waarom heb ik dat toen gedaan? Dat ligt nu nog als een van de mogelijkheden op tafel. Ik heb die vraag gesteld omdat daar – en begrijpelijkerwijze – niets over stond in uw regeerakkoord, noch in het initiële, noch in het aanvullende. Dat was toen niet aan de orde. Ik heb toen die vraag gesteld en de minister-president heeft me geantwoord dat er voor de Vlaamse Regering geen sprake kan zijn van een federale kieskring, als de logica van het regeerakkoord wordt gevolgd. Ik was toen tevreden met dat antwoord.

Ik heb ook een vraag gesteld over samenvallende verkiezingen, wat nu ook op tafel ligt. De minister-president heeft toen geantwoord dat de Vlaamse Regering daar niet op moest reageren omdat ze er geen standpunt over had. Ik lees nu dat sinds dit weekend de minister-president daar wel een standpunt over heeft. Hij vindt het niet raadzaam om beide verkiezingen te laten samenvallen.

Waarom mogen we geen vragen stellen over denksporen die op tafel liggen? Het ene is al zotter dan het andere. Ik weet dat. De minister-president weigert nu te reageren. Uit het feit dat hij zegt “Het een al zotter dan het ander”, mag ik misschien afleiden dat hij het veralgemeend inschrijvingsrecht een zot idee vindt.

De voorzitter: De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren: Mijnheer de voorzitter, ik hou van geschiedkundige literatuur. Ik voel mee met de heer Van Hauthem, die science fiction moet schrijven en dat bovendien nog in het parlement moet brengen. Ik voel met hem mee.

De heer Joris Van Hauthem: Dit document is science fiction.

De heer Francis Vermeiren: Het land en de regio moeten worden uitgebouwd en opgebouwd. Ik word, zoals wij allen, bestendig geconfronteerd met economische moeilijkheden, met vooruitzichten waar regeringsleiders over moeten nadenken. Ze zouden de tijd moeten hebben om dat te doen en om beslissingen te nemen. We hebben te doen met een moeilijk dossier. Niemand is gediend – ook u en uw partij niet, ook al heb ik me daar niet mee te moeien – met science fiction die de werkelijkheid niet meer benadert. U haalt geruchten of geschriften – vandaar dat ik verwijs naar geschiedkundige literatuur – uit het verleden naar boven om aan entertainment te doen. Dit is entertainment dat niets opbrengt. Dat doet mij pijn.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Ik sluit me aan bij de wijze woorden van de heer Vermeiren. U kunt hier elke week een vraag stellen over de corridor of over de veralgemening van het inschrijvingsrecht. Iemand in Knokke zou zijn stem kunnen uitbrengen in Luik. Iemand uit Gent zou voor Di Rupo kunnen gaan stemmen in Mons. Die ideeën circuleren, het een al zotter dan het ander. Als Vlaams Parlement kunnen we toch niet de indruk wekken dat we dergelijke zaken au sérieux nemen?

Als u als grootste oppositiepartij de minister-president in het parlement over die dingen ondervraagt, dan moet er toch ergens rook zijn want anders kunt u geen vuur maken. Ik blijf erbij dat uw vraag totaal overbodig is.

U hebt blijkbaar een wantrouwen ten aanzien van CD&V-N-VA. *(Opmerkingen van mevrouw An Michiels)*

Mevrouw Michiels, had u gedacht dat we de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde gestemd zouden hebben in de Kamer, dat het opnieuw zou worden geagendeerd, dat er na vier jaar onderhandelingen nog geen enkele toegeving zou zijn gebeurd? *(Opmerkingen van mevrouw Hilde De Lobel)*

Laat ons de volgende weken afwachten. *(Opmerkingen van de heer Kris Van Dijck)*

J'espère que le nouveau N-VA est aussi arrivé. Probeer me maar te volgen! Ik voel me de laatste weken wat vooroplopen ten aanzien van N-VA. *(Gelach)*

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer van Rompuy, waar is de tijd dat we hier ongeveer elke week minister Van Grembergen ondervroegen over de milieubelasting in Wezembeek-Oppeem? Buiten de minister zelf, heb ik toen niemand horen zeggen dat het overbodige vragen waren en dat het intentionele vragen waren. U moet nu niet afzweren wat u destijds hebt aanbeden.

Ik vraag enkel naar het standpunt van de Vlaamse Regering in verband met een bepaald denkspoor dat me niet realistisch lijkt, maar dat wel op tafel ligt. Men doet daar meewarig over en spreekt van science fiction. Zal ik u eens zeggen wat op dit ogenblik science fiction is? Uw regeerakkoord van 2004.

U zegt dat u nog niets hebt toegegeven en dat is juist. Ik wou niet polemischer doen, maar u nodigt me ertoe uit. Is de splitsing al gerealiseerd? Neen. Dit zou onverwijd en onmiddellijk gebeuren zonder een prijs te betalen, maar nu zit het in een grote onderhandeling. U zegt dat u nog niets hebt toegegeven, maar u hebt ook nog niets gerealiseerd. Weet u wat in de memorie van toelichting over het eerste pakket van de staatshervorming staat? Er staat dat er inzake Brussel-Halle-Vilvoorde een oplossing moet worden gevonden voor het ‘probleem’ van het arrest van het Grondwettelijk Hof.

Het arrest van het Grondwettelijk Hof wordt als een probleem omschreven, waar heel Vlaanderen dat politiek heeft vertaald in een bepaalde richting. Vragen wat u denkt van het denkspoor, lijkt me niet onlogisch, zeker niet in het licht van 15 juli. Het is dat deel van uw eigen regeerakkoord dat op den duur science fiction begint te worden, maar daar kan ik ook niet aan doen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

